

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Tdo/40/2016
Identifikačné číslo spisu:	7108011004
Dátum vydania rozhodnutia:	26.10.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:7108011004.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Viliama Dohňanského a JUDr. Petra Paludu na neverejnom zasadnutí konanom dňa 26. októbra 2016 v Bratislave v trestnej veci obvineného Ing. T. N. pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 7 To 35/2013, zo dňa 30. mája 2013, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Ing. T. N. sa odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Košice I, sp. zn. 4 T 48/2008, zo dňa 18. decembra 2012 bol obvinený uznaný vinným zo spáchania prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť, že v bližšie neurčený deň mesiaca august 2006 v Košiciach na Miestnom úrade Mestskej časti B. - X. urobil ústnu objednávku so spoločnosťou A.S.A. Slovensko na odvoz veľkokapacitného kontajnera so stavebnou suťou z jedného rodinného domu na ul. X. č. XX, Košice počas dňa 16. augusta 2006, pričom vyfakturovaná suma č. faktúry XXXXXXXXXXXX za odvoz a zneškodnenie odpadu bola zaplatená mestskou časťou B. - X. aj napriek tomu, že sa jednalo o odvoz a zneškodnenie pre súkromné účely menovaného a k následnej refakturácii Mestskou časťou obvineného nedošlo, čím takto Mestskej časti B.- X. svojim konaním spôsobil škodu vo výške 533,09 Eur (16 060 Sk).

Za to bol obvinenému uložený podľa § 213 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/, § 38 ods. 1, ods. 3, § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. peňažný trest vo výške 300 (tristo) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon tohto trestu mohol byť úmyselne zmarený, súd ustanovil obvinenému náhradný trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) dní.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodenú stranu Mestskú časť B.- X. s nárokom na náhradu spôsobenej škody odkázal na konanie vo veciach občianskoprávných.

Proti predmetnému rozsudku podal odvolanie obvinený, ktorý poukázal na vyjadrenia jednotlivých

svedkov, ako aj spochybňoval vyhodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa.

Krajský súd v Trnave postupoval v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por., opätovne preskúmal správnosť výrokov napadnutého rozsudku ako i konanie predchádzajúce jeho vydaniu. Skutkové závery si vo všetkých bodoch odvolací súd osvojil a konštatoval, že dôkazy, ktoré boli vo veci vykonané, aj súdom prvého stupňa preukazujú vinu obvineného. Druhostupňový súd mal tiež za to, že súd prvého stupňa nepochybil, keď obvineného konanie, vzhľadom na výšku spôsobenej škody právne kvalifikoval ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák. a keďže nezistil dôvod pre zmenu alebo zrušenie napadnutého rozsudku, odvolanie obvineného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 7 To 35/2013, zo dňa 30. mája 2013 podal obvinený Ing. T. N. prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., nakoľko podľa obvineného je rozhodnutie Okresného súdu Košice I zo dňa 18. decembra 2012, sp. zn. 4 T 48/2008, založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku a vytýkané nedostatky neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod, sp. zn. 7 To 35/2013, v dôsledku čoho bol podľa obvineného uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 30. mája 2013, sp. zn. 7 To 35/2013, porušený zákon v ustanovení § 319 Tr. por. a v konaní, ktoré mu predchádzalo, a to v neprospech obvineného.

Obvinený v rámci svojho dovolania opísal priebeh konania pred okresným a krajským súdom, pričom namietal výšku škody, ktorú vraj spôsobil, a to vo výške 533,09 Eur (16 060 Sk) na základe faktúry č. XXXXXXXX zo dňa 30. augusta 2006, avšak túto skutočnosť súd prvého stupňa nevzal do úvahy a oznámenie o skutočnostiach nasvedčujúcich spáchanie trestného činu podané Okresnej prokuratúre Košice I zo dňa 20. februára neobsahovalo uvedenú faktúru. Na základe uvedeného sa obvinený necíti byť vinným z označeného skutku a nemá ani pocit zodpovednosti za vznik akejkoľvek škody.

Ďalej obvinený opísal skutkový stav spáchaného skutku s poukázaním na výpoveď pána N., ktorý podľa obvineného na jednom pojednávaní dňa 12. januára 2010 iba priznal, že v obvineného dvore bolo viac kontajnerov, avšak na pojednávaní dňa 26. mája 2011 si zrazu spomenul, že presne 16. augusta 2006, teda o päť rokov „určite“ bol u obvineného vo dvore, pričom obvineného syn podpísal N. na požiadanie stasku, že bol pred ich domom, aby mu verili, že bol v X., pričom súd nedostatočne vyhodnotil aj pohyb vozidla s kontajnerom, nakoľko z príloh predložených súdu nebolo preukázané, že by bol kontajner odvezený z adresy jeho domu.

S poukázaním na vyjadrenia vtedajšieho starostu Ing. T. M. obvinený uviedol, že je jasné, že výkon bol urobený pre Mestskú časť B. - X. na základe objednávky č. X/XXXX B tak, ako bolo dohodnuté a objednané v roku 2004, avšak až 24. augusta 2007 bola faktúra uhradená Mestskou časťou B. - X. správne. Ďalej obvinený hodnotil vykonávanie dôkazov s poukázaním na skutkový stav ohľadne vývozu kontajnerov.

Obvinený v rámci svojho dovolania poukázal aj na skutočnosť, že prvostupňový aj druhostupňový súd sa nezaoberali rozpormi vo výpovedi svedka T. N., ktoré považujú za rozhodujúci priamy dôkaz, ktorý odôvodňuje výrok o uznaní jeho viny, pričom podľa obvineného sa jedná o osobu viac ako nedôveryhodnú, a preto by mal súd aplikovať zásadu „in dubio pro reo“ a rozhodnúť tak, že ho spod obžaloby oslobodzuje.

V závere svojho dovolania obvinený uviedol, že je presvedčený, že rozhodnutie súdu je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., a preto na základe vyššie uvedeného navrhuje, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací: a/ podľa § 368 ods. 1 Tr. por. vyslovil rozsudkom, že uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 30. mája 2013, sp. zn. 7 To 35/2013, bol porušený zákon v ustanovení § 319 Tr. por. a v konaní, ktoré mu predchádzalo v ustanovení § 213 ods. 1 Tr. zák., a to v neprospech obvineného Ing. T. N., nar. XX. R. XXXX, trvale bytom X., b/ podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 30. mája 2013, sp. zn. 7 To 35/2013, a rozsudok Okresného súdu Košice I zo dňa 18.

decembra 2012, sp. zn. 4 T 48/2008, vo výroku o vine a treste, c/ podľa § 388 ods. 2 Tr. por. prikázal Okresnému súdu Košice I, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Košice I. V písomnom vyjadrení navrhol predmetné dovolanie odmietnuť podľa ustanovení § 382 písm. c/ Tr. por., nakoľko nie sú splnené dôvody dovolania uvedené v § 371 Tr. por. Skutočnosti, ktoré uviedol obvinený, boli vyhodnocované v konaní pred Okresným súdom a tieto neodvodňujú postup podľa § 371 Tr. por.. V priebehu hlavného pojednávania bolo bez pochybností preukázané, že kontajner so stavebnou suťou bol dňa 16. augusta 2006 vyvezený z dvora rodinného domu obvineného, o čom svedčí jednak výpoveď vodiča vozidla ako aj operátora váhy spoločnosti V.O.D.S. Košice doplnené podrobnou mapou GPS o pohybe predmetného vozidla, a preto je preukázané, že obvinený spáchal žalovaný skutok.

Poškodený Mestská časť B. - X. sa prostredníctvom svojho obhajcu vyjadril k dovolaniu obvineného. Vo svojom vyjadrení uviedol, že sa plne stotožňuje s rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach ako aj jemu predchádzajúcim rozsudkom Okresného súdu Košice I, sp. zn. 4 T 48/2008, zo dňa 18. decembra 2012, pričom citoval odôvodnenie uznesenia Krajského súdu, sp. zn. 7 To 35/213, zo dňa 30. mája 2013. Poškodený uviedol, že z podaného dovolania nevyplynuli žiadne ďalšie dôkazy, ktoré by spochybňovali vyššie uvedené rozhodnutia prvostupňového aj odvolacieho súdu. Obvineným v dovolaní prezentované skutočnosti, boli známe už pred vynesením citovaných rozsudkov súdov, pričom výpoveď svedka T. N. nebola nikým spochybnená a aj fakturovaná cena bola stanovená v súlade s dohodnutými obchodnými podmienkami. Na základe uvedeného poškodený navrhol, aby súd dovolanie ako nedôvodné odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.) a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko nebol naplnený dovolací dôvod, ako ho uviedol obvinený.

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

V súlade s § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

K uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že dôvody dovolania v zmysle uvedeného ustanovenia spočívajú v chybách právnych a nie skutkových, a to hmotnoprávnych ako aj procesnoprávnych, pričom skutkové okolnosti tak, ako ich uvádza obvinený vo svojom dovolaní nie sú predmetom konania o dovolaní.

Predmetom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. potom môže byť už len nesprávne právne posúdenie takto ustáleného skutku v skutkovej vete rozhodnutia ustálenej súdmi prvého a

druhého stupňa alebo nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia, avšak správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že námietky obvineného v jeho dovolaní spochybňujú výšku spôsobenej škody ako aj spôsob a postup hodnotenia dôkazov a z neho vyplývajúceho skutkového stavu súdom prvého stupňa, pričom sa nedotýkajú právneho posúdenia zisteného skutku, a preto nemôžu zodpovedať dôvodom dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/. Skutkové okolnosti sa môžu skúmať v rámci obnovy konania, ak by vyšli najavo nové skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme v zmysle ustanovenia § 394 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd, ktorý rozhoduje o dovolaní obvineného je viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálil okresný a krajský súd vo svojom rozhodnutí, pričom so skutočnosťami, ktoré uvádza obvinený vo svojom dovolaní sa v plnej miere vysporiadal tak okresný ako aj krajský súd a podľa dovolacieho súdu rozhodli správne a v súlade so zákonom, keď uznali obvineného vinným zo spáchania prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom v rozsudku Okresného súdu Košice I z 18. decembra 2012, sp. zn. 4 T 48/2008.

S poukázaním na námietku obvineného v spojitosti s nejednoznačnosťou, rozporupnosťou a nedôveryhodnosťou svedka ako aj s nepoužitím zásady „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obvineného), ktorá vyplýva z ustanovenia § 2 ods. 4 Tr. por., považuje dovolací súd za potrebné uviesť, že prvostupňový súd už raz rozhodol, a to rozsudkom zo dňa 18. marca 2010, keď podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodil obvineného Ing. T. N. spod obžaloby okresného prokurátora. Na odvolanie okresného prokurátora nadriadený krajský súd uznesením z 16. septembra 2010, sp. zn. 7 To 67/2010, podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Po vrátení veci súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie, tento v súlade s vysloveným právnym názorom doplnil výsledky vykonaného dokazovania a na ich podklade dospel k nepochybnému záveru o vine obvineného zo spáchania skutku tak, ako je to uvedené vo výroku rozsudku Okresného súdu Košice I z 18. decembra 2012, sp. zn. 4 T 48/2008.

Vzhľadom na vyššie uvedené ako aj s odkazom na zdôvodnenie prvostupňového aj druhostupňového súdu, ktoré považuje Najvyšší súd Slovenskej republiky za správne, je použitie zásady „in dubio pro reo“ nedôvodné, nakoľko aplikácia predmetnej zásady prichádza do úvahy len vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, avšak v danom konaní bola nepochybne preukázaná vina obvineného. Predmetná zásada sa týka iba skutkových zistení, ktorých skúmanie nemôže byť predmetom dovolacieho súdu, a preto aplikácia tejto zásady v dovolaní nie je prípustná.

Na základe vyššie uvedeného dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že v konaní neboli naplnené dovolacie dôvody uvedené obvineným v dovolaní, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného Ing. T. N. ako nedôvodné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.